

вниманіе прислѣдуваше сѣкавво нѣщо, колко то по-
срѣщуваше. Испытуваше извѣстно растенія та,
древата та, каманы те, животни те, и други про-
тивоположни естественны твари. Пыташе да се
научи не само имена та имъ, а и свойства та и жа-
чества та имъ. Отець му сопровождале го вре-
домъ, и прилѣжно поучаваше го всички те, колко
то гледале. Така Стефанъ ся научи да познава
по добръ естество то, и стана за мало време иску-
сенъ человекъ. Кой то ще придобіе много поня-
тїя, и да накачи душевны те силы, требува да е
внимателенъ на сички те вещи, и да ги гледа из-
вѣстно, и да ги испытува по тонко.

ПОКОРНО ТО ДѢТЕ.

Милорадовичъ, кой то обичаше много яблони
те, единъ путь намѣрилъ подъ едно древо нѣкол-
ко отъ тѣхъ. Той се ги, обаче неподерзна да ги
вкуси безъ майчино то си дозволеніе. Братъ му
Драгомиръ, кой то въ оная минута дошелъ, желеа
и той да изаде отъ тѣхъ: рече му прочее чн яблони
те са узрѣли, и можать да ги изядуть. Но
Милорадовичъ рече му не, не бива: зацо то ма-
ти ми зарачала да неядеме паднали те овоцїя. Про-
чее той донесе яблони те на майка си, и я попы-
та ако бы возможно было да ги изядять съ бра-
та си заедно. Не рече му доносвайте ми. выаги
паднали те овошїя, и недержайте никога да ядете
таковїя, зацо то тїя са много пути незрѣли и вре-